

JOAQUIM ALBAREDA i SALVADÓ / JOAN FERRER i GODOY:

Sant Joan de les Abadesses

Diputació de Girona, 1995. "Quaderns de la Revista de Girona", 57, 96 pàgines.

Si una de les joies més pures en l'actualitat és la de compartir el destí de catalans com a poble d'Europa, la de compartir el destí de santjoanins com a poble de Catalunya s'insereix en el mateix corrent.

El llibre *Sant Joan de les Abadesses* de Joaquim Albareda i Joan Ferrer, editat per la Diputació de Girona amb el número 57 dels "Quaderns de la Revista de Girona" ens dona l'alegria de sentir com la vida d'un poble al llarg dels segles, en els seus alts i baixos i vicissituds, és una constant d'amor i fidelitat a una terra.

El llibre que ressenyem consta de 96 pàgines i està dividit en 38 apartats. S'inicia amb una cronologia de la qual pocs pobles poden presumir de tan reculada: fa onze segles —l'any 887— que fou consagrada la primera església. I es parla de com nasqué la vila, com es conformà, dels ponts —tan importants—, del monestir actual, del Davallament, del taller d'escultura gòtica, dels claustres i del palau de l'Abadia. I dels temps conflictius (segles XVI-XVII) i dels temps de guerres (segles XVII-XVIII) i de com eren les manufactures tèxtils, i de les activitats agràries i de la industrialització i del ferrocarril, i de les mines de Surroca.

Però no és solament una molt acurada visió històrica d'esdeveniments, hi ha molt més; hi ha la història de l'esperit d'una vila: les seves entitats i les seves festes, els seus músics i els seus escriptors, les seves fonts i el seu museu. Tot plegat un aplec resumit d'allò que fa que els pobles no morin, sinó que vivint avancin.

Remarcariem del llibre la fidelitat a la història i l'objectivitat, cosa perfectament compatible amb la parcialitat. L'amor a tot allò que ens ha fet possible, sentiment que traspua en tot el redactat, no distorsiona una visió clara i real dels fets. Els fets, és clar, hi són narrats molt succintament, de vegades massa. Els autors diran que no disposaven de més espai. Això no priva que hom desitgi saber més coses, sobretot d'alguns períodes on els salts històrics són massa pronunciats. De tots els capítols, se'n podria destacar l'últim, "El patrimoni exiliat", pel seu rigor, passió i esperança de futur.

El llibre conté més de cent il·lustracions. Les fotografies són ben triades i la majoria amb un entranyable regust d'època. Per obtenir tot aquest cabal d'informació gràfica ha calgut molt d'esforç i sensibilitat. Potser s'hi troba a faltar alguna il·lustració més del Sant Joan actual.

Els autors: Joaquim Albareda i Salvadó és doctor en història per la Universitat

Autònoma de Barcelona i professor titular d'Història Moderna a la Universitat de Girona. Fill de Manlleu, té arrels a Sant Joan. La família de la seva mare n'és i ell hi ha passat anys de la seva adolescència.

Joan Ferrer i Godoy és llicenciat en Història Medieval per la Universitat de Barcelona, màster en Arqueologia Medieval per la mateixa universitat i arxiver de l'Arxiu del monestir de Sant Joan de les Abadesses. És fill de la vila i hi resideix.

En resum, un extraordinari esbós d'una història local, fet amb intel·ligència i sensibilitat. Un llibre que fa desitjar una gran història local. Llibres així honoren un poble.

Ramon Cotrina i Puig

